

שטים, ישטפו אותה זמה שילדו המים שבשטים. ועל כף מים אלה בעזרה, בגלל אלו שנראו שם זכרים, היו שותים מהמים, לא נתעוררו לנקבות כבואם להתראות לפני המלך הקדוש. ועוד, שהרי יתפקחו לדעת דברים סתומים של המלך העליון, תוך המקדש הזה פל הרהורים נשפחו, פרט להרהור של חרות המלך הקדוש.

ענף אחד יוצא בתוף אמצע אותו מעין. אמר ראש הישיבה, כשהתקרבתי לאותו ענף שבתוף המעין, עלה ענף למעלה למעלה. כל מה שהתקרבתי - כף עלה. יסוד ושרש אותו ענף אינו רק במים. אותו ענף מכסה עולמות. כל גוני העולם באותם הענפים שלו. פרוי לא ידוע מהו, ולא יכולים לדעת. ואמר ששאל את המשיח על אותו פרי, ואמר, פרי זה גנוז (זכריה ח) לאיש משענתו בידו מרב ימים. מי שזוכה לדעת זה - שידע.

רקיע אחד יש על אותו ענף פרוש למעלה. מאותו רקיע הולך טל על גבי אותו מעין, ולא יותר. כשנסתכל אדם על אותו רקיע מרחוק, דומה תכלת יותר קרב, דומה אדם. קרב יותר, דומה ירק. קרב יותר, דומה לכן, שאין בעולם לכן פמותו. טל שהולך ממנו נשאב באותו ענף, ועושה פרי זה ומתגדל. אותו רקיע הוא הוא הולך בגלגול יותר ממה שענינים יכולות להסתפל.

כל אותם שומרי ברית הקדש (רוצים) שרוצים להראות לפני המלך, שהרי לא נראו אלא בשביל להראות שהם בני מילה קדושה. ועל זה, (שמות כג) יראה כל זכורף, אותם בני ברית קדש. דיק ראש הישיבה, זכורף ולא

ההוא זמה, דאולדין מיא דשטים. ועל דא מיין אלין בעזרה, בגין אינון דאתחזון תמן דכורין. הוּו שְתָאן מן מיא, לָא חיישי בניקבי, במיתיהון לאתחזאה קמי מלכא קדישא. תו, דהא יתפקחו לַמנדע מלין סתימין דמלכא עלאה, גו מקדשא דא כל הרהורין ישתפחו, בר הרהורא דחדוה דמלכא קדישא.

ענפא חד נפיק, גו אמצעו דההוא מעיינא. אמר רב מתיבתא, פד קריבנא לההוא ענפא גו מעיינא, אסתלק ענפא לעילא לעילא, פל מה דקריבנא, הכי אסתלק, יסודא ושרשא דההוא ענפא לאו איהו אלא במיא. ההוא ענפא חפי עלמין. פל גוונין דעלמא באינון טרפין דיליה. איבא דיליה, לָא ידוע מהו. וְלֹא יכלין לַמנדע. ואמר, דקא שאיל לַמשיח על ההוא איבא, ואמר, איבא דא גניז, (זכריה ח) לאיש משענתו בידו מרוב ימים. מאן דזכי לַמנדע דא, לינדע.

רקיע חד אית על ההוא ענפא, פריש לעילא. מההוא רקיע, אזיל טלא על גבי מעיינא דא, וְלֹא יתיר. פד אסתפל בר נש לההוא רקיע מרחיק, דמי תכלא. קריב יתיר, דמי סומקא. קריב יתיר, דמי ירוק קרוב יתיר, דמי חוור, דלית חוור בעלמא כגיניה. טלא דקא אזיל מניה, אשתאיב בההוא ענפא, ועביד איבא דא, ואתרבי. ההוא רקיעא, איהו אזיל בגלגולא יתיר, ממה דעיינין יכלין לאסתפל. כל אינון נטורי קיימא קדישא, (ס"א בעין) דבעון לאתחזאה קמי מלכא, דהא לא אתחזון, אלא בגין לאחזאה דאינון בני גזירו קדישא. ועל דא, (שמות כג) יראה כל זכורף, אינון בני קיימא קדישא. דייק רב מתיבתא, זכורף, וְלֹא זכורף. דהא זכר פתיב, וְלֹא זכור, מאי זכורף.